

ת"פ 10346/09/20 - מדינת ישראל ע נגד ליאור יהושע ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 10346-09-20 מדינת ישראל נ' יהושע

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשמת
מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ש"י ליאור יהושע ע"י ב"כ עוה"ד ארז בר צבי	

גזר דין (ללא הרשעה)

כתב האישום:

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירות של יצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים (3 עבירות), לפי סעיף 19א+13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**") והחזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודה.
2. בחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן שהינו בלתי נפרד מעובדותיו, צוין כי:
 - א. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשמת וסתיו טרסקונוב (להלן: "סתיו") בני זוג.
 - ב. החל מחודש אוגוסט בשנת 2018, ובמהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, התגוררו הנאשמת וסתיו יחד בדירה שכורה ברחוב דרך מנשה 17 ביישוב מעלה אפרים (להלן: הבית").
 - ג. כמו כן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה ברשות הנאשמת ושימושה טלפון נייד מסוג "Huawei" שמספרו 054-4275745.
3. באישום הראשון תואר, כי ביום 8.10.18 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, שלחה מעין גולבהרי הודעה לטלפון הנייד של הנאשמת, וביקשה לקנות ממנה סם מסוכן מסוג מריחואנה. בהמשך אותו היום בשעות הערב, הגיעה מעין לביתה של המתלוננת, ובמעמד זה מסרה הנאשמת למעין כ-3 גרם של סם מסוכן מסוג מריחואנה, ואילו מעין העבירה לנאשמת בתמורה סך של 200 ש"ח.
4. באישום השלישי תואר, כשלושה חודשים עובר לתאריך 27.1.19, במועד מדויק שאינו ידועה למאשימה, הגיעה רוני פז אל ביתה של הנאשמת. באותן הנסיבות, סיפקה הנאשמת לרוני סם מסוכן מסוג מריחואנה, בכמות שאינה ידועה למאשימה, והשתיים עישנו סם מסוכן יחד בביתה של הנאשמת.

5. באישום הרביעי תואר, כחצי שנה עובר לתאריך 27.1.19 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, יצרה רוני קשר טלפוני עם הנאשמת וביקשה לרכוש מהנאשמת סם מסוכן מסוג מריחואנה. באותן הנסיבות, מסרה הנאשמת לרוני סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל שנע בין כ-3 גרם לבין כ-5 גרם, ואילו רוני שילמה לנאשמת בתמורה סכום כסף שנע בין 300 לבין 450 ש"ח.

6. באישום החמישי תואר, כי ביום 27.1.19 בסמוך לשעה 13:00 הגיע צוות בילוש לביתם של הנאשמת ושל סתיו לצורך ביצוע צו חיפוש. באותן הנסיבות, נמצא כי הנאשמת וסתיו החזיקו במקומות שונים בבית סמים מסוכנים מסוג קנבוס כמפורט להלן:

א. על השולחן בסלון הבית, בתוך צנצנת זכוכית, נמצא סם מסוכן במשקל 18.39 גרם נטו.

ב. בתוך ארן הבגדים בחדר השינה בבית נמצא סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 20.91 גרם נטו.

תסקיר שירות המבחן:

7. בתסקיר מיום 4.1.2022 צוין, הנאשמת כבת 23 רווקה, מתגוררת בבית הוריה ביישוב מעלה אפרים, עובדת בבית קפה ומתמודדת עם מחלה בעצמות בשם "קלצינוזיס קוטיס". הנאשמת זכאית לקצבת נכות מביטוח לאומי, כפי שפורט בתסקיר.

8. הנאשמת תיארה כי בעקבות מחלתה חוותה קשיים חברתיים במהלך ילדותה בביה"ס היסודי, אולם קיבלה תמיכה מרובה מצוות ההוראה, הוריה וסביבה. מצב זה השתנה לאחר שערכה שינוי במראה החיצוני ובכך נוצר שינוי חיובי גם מבחינה חברתית. עוד תיארה, כי אובחנה עם קשיי קשב וריכוז בעזרת תרופת רטלין והצליחה להשלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות.

9. עוד נמסר, כי בעקבות מחלתה לא גויסה לצה"ל על אף רצונה להשתלב בו, ועל כן החלה לעבוד במעון ביישוב, זאת למשך כשלוש שנים, ולדבריה פוטרה בעקבות ההליך הפלילי הנידון. הנאשמת עובדת כיום כמלצרית בבית קפה ביישוב, אך לאור מצבה הבריאותי, יוצאת לחופשות מחלה מרובות לצורך הניתוחים שעוברת. הנאשמת הוסיפה כי ברצונה ללמוד סיעוד ולעבוד כאחות.

10. שרות המבחן תיאר את היכרותם של הנאשמת ובן זוגה סתיו, אשר צוין בכתב האישום, וטיב מערכת היחסים ביניהם. (ראו: עמוד 2, פסקה 3 לתסקיר).

11. באשר לשימושה בחומרים משני תודעה, תיארה בפני שרות המבחן, כי בנעוריה החלה להשתמש באופן מזדמן בסמים מסוג קנאביס ועם הכרותה את בן זוגה, החלה שימוש יומיומי ואינטנסיבי בסמים, זאת בשל תחושת חיבור סביב השימוש המשותף, ותחושת רגיעה ושמחה וכן הקלה בכאבים ממחלתה. עוד הוסיפה, כי עם הזמן השימוש הפך התמכרותי וסיפק לה בריחה ממערכת היחסים עם בן זוגה כמפורט בתסקיר. הנאשמת הוסיפה, כי לאחר מעצרה הפסיקה להשתמש באופן מוחלט בסמים, מזה כ-3 שנים. מנגד, החלה שימוש בתרופות מרשם לצורך שיכון כאבים שהיא חווה. הנאשמת ציינה כי היא פועלת להוצאת רישיון לקבלת קנאביס רפואי, חלף השימוש במשככי כאבים. בנוסף תיארה הדרדרות במצבה הנפשי בעקבות הקשר הזוגי, וכן קבלת טיפול בהקשר זה.

12. בהתייחסותה לעבירה מסרה, כי בן זוגה דאז עסק בסחר בסם והיא עצמה מכרה רק לחברותיה הקרובות כאשר

לא ראתה בכך סחר. להערכת שרות המבחן, הנאשמת התנהלה באותה עת באופן אימפולסיבי, בלתי מחובר, מטושטש והיא התקשתה לקבל החלטות כאשר היא מצויה בקשר הזוגי לצד שימוש התמכרותי בסמים. להערכתם העבירות בוצעו כדרך לריצוי אחרים ולחיזוק קשרים חברתיים ותחושת שייכות, נוכח מצבה הבריאותי וההתמודדות עם מחלתה. מנגד, ולהתרשמותם הנאשמת מצויה בעמדה קורבנית ומייחסת את מירב האחריות על ביצוע העבירות לבן זוגה באותה התקופה.

13. שרות המבחן הציע לנאשמת לעבור הליך טיפולי בתחום ההתמכרות, תחילה הביעה הפתעה ועלבון מכך, ואולם בהמשך הביעה מוטיבציה והסכמה ראשונית. עוד צוין, כי הנאשמת ומשפחתה מוכרת לגורמי הרווחה על רקע מחלתה, ומלווה כיום ע"י עו"ס לצעירים מאגף הרווחה שב"שוב מעלה אפרים.

14. נוכח טעמים אלו, המליץ שרות המבחן לדחות את הדיון למשך ארבעה חודשים לצורך ניסיון טיפולי בנאשמת.

15. ביום 11.4.2022 הוגש תסקיר נוסף ובו עדכון, כי לא נמצאה לנאשמת מסגרת טיפולית מתאימה. צוין, כי מדיווחים שהתקבלו מעובדת סוציאלית המלווה את הנאשמת החל מחודש דצמבר 2021, מאז תחילת חודש מרץ, הנאשמת נעדרה מהפגישות עמה לאור מחלתה בקורונה ומסיבות אחרות, וכי נקטע הרצף הטיפולי. הנאשמת מסרה בשרות המבחן, כי חלתה בקורונה ולאחרונה עברה ניתוח נוסף בשל מחלתה, ועברה תהליך החלמה מורכב בעקבות הניתוח. בנסיבות אלו, הומלץ על דחייה נוספת למשך שלושה חודשים.

16. בתסקיר מיום 11.4.2022 עלה, כי הנאשמת החליטה להיגמל בכוחות עצמה מהכדורים אותם היא נוטלת, והיא הפסיקה את השימוש בהם. הנאשמת תיארה בפני שרות המבחן מצב נפשי מורכב, ובמהלך תקופה זו הוכרה כנכה במל"ל בשיעור 67% לצמיתות. באשר לטיפול, דווח כי הנאשמת שבה לאחרונה למפגשים שבועיים, ושיתפה כי נמצאת כיום במצב טוב יותר, וכן הביעה רצון ומוטיבציה להיעזר בגורמי הטיפול. שרות המבחן הוסיף, כי לא נפתחו כנגד הנאשמת תיקים נוספים, ובאשר לסוגיית ההרשעה, המלצתם הינה לשקול את ביטולה, לאחר שנבחנו רצונותיה של הנאשמת לרקום לעצמה תכניות עתידיות בלימודי סיעוד, והחשש כי ההרשעה תחבל בכך. עוד צוין, כי המדובר בעבירה ראשונה ויחידה, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, התרשמותם כי ההליך הפלילי היווה עבורה גורם מרתיעה ומאמציה לשיקום עצמה, אף הם שיקולים רלבנטיים בהקשר זה.

17. נוכח טעמים אלו, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף 160 שעות. צוין, כי חרף חומרת העבירות, ונוכח מצבה הבריאותי הפיזי והנפשי של הנאשמת הומלץ על ענישה מסוג זה ובהיקף מצומצם, תוך שיש להימנע מהטלת מאסר בפועל אף לא בדרך עבודת שירות.

18. ביום 29.12.2022 שרות המבחן הגיש תסקיר מסכם במסגרתו עדכן כי הנאשמת עברה ניתוח נוסף בשל מחלתה. מאז, עברה להתגורר בדירה שכורה עם שותפים ועובדת במוקד טלפוני. באשר לשימושה במשככי כאבים נמסר, כי הנאשמת החלה גמילה עצמית אך לאור הניתוחים האחרונים שעברה נאלצה לשוב ולהשתמש במשככי כאבים להפגת הכאב. עוד נמסר, כי שרות המבחן ראה לנכון לשלוח את הנאשמת לאבחון ביחידה לטיפול בהתמכרויות ובהתאם לדיווחם יתאימו לה טיפול ההולם את צרכיה.

19. מהדיווח שהתקבל מעובדת סוציאלית המלווה את הנאשמת, עלה כי הקשר הטיפולי היה מקוטע ולא יציב, זאת בשל מצוקתה הנפשית של הנאשמת אשר התקשתה להגיע לפגישות באופן עקבי. בנוסף לכך שבמהלך תקופה זו עברה אשפוז נוסף כאמור. (ביחס למצבה הנפשי ראו: עמוד 2 פסקאות 3 ו-4).

20. שירות המבחן שב על המלצתו להטלת צו מבחן לצד של"צ והתחייבות.

תמצית טיעוני הצדדים:

1. המאשימה הפנתה בטיעוניה לכתב האישום וכן תוכנם של התסקירים. צוין, כי התנהלותה של הנאשמת בקשר מול שרות המבחן הייתה תגובתית ולא יציבה. נוכח חומרת העבירות, ובהעדר הוכחה בדבר פגיעה קונקרטיית, ביקשה המאשימה להותיר את ההרשעה על כנה. מנגד, ונוכח מצבה הרפואי הפיזי והנפשי, עתרה המאשימה לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולהטיל על הנאשמת מאסר על תנאי לצד קנס.
2. הסנגור הודה למאשימה על עמדתה ההגונה, ואולם טען, כי בנסיבות המקרה ראוי היה לצעוד צעד נוסף לקראת הנאשמת ולהסכים לביטול ההרשעה, כפי שממליץ שרות המבחן. על פיו, סוג העבירה בהכרח יחבל בתוכניותיה של הנאשמת, להתקדם או להשתלב במסגרת תעסוקה.
3. הנאשמת ציינה, כי בינתיים היא החלה לימודי מטפלות באוניברסיטת אריאל, ומבקש לשים אירועים אלו מאחוריה.

דין:

4. המחלוקת בין הצדדים נוגעת רק בסוגיית ההרשעה, כאשר המאשימה אשר ערה למצבה הרפואי של הנאשמת, עתרה להסתפק בעונש מאסר על תנאי לצד קנס כספי, ואולם נוכח חומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת, ציינה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה. מנגד, מבקש הסנגור לאפשר לנאשמת לצאת לדרך חדשה, נקייה מכל כתם פלילי או מכשול עתידי שידבק בה, ושיחבל באפשרות שילובה בחברה, בתחום בו תחפוץ לעסוק בו.
5. במחלוקת זו שבין הצדדים, ראיתי לאמץ את עמדת ההגנה, המגובה בהמלצת שרות המבחן.

א. הנאשמת ביצעה את העבירות בהיותה כבת 23. הרקע לביצוען מפורט בתסקיר והוא נוגע בקשר זוגי בו הייתה הנאשמת, ואשר לא היטיב עמה. כלל העבירות, ומבלי להקל בהן ראש, נעשו אל מול חברותיה הקרובות, עת מכרה להן סם מסוג קנבוס בכמויות קטנות, בתמורה לסכומי כסף לא גדולים.

ב. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה הן בבית המשפט והן בשירות המבחן, והיא נעדרת רישום פלילי. מאז ביצוע העבירה האחרונה שבכתב האישום, חלפו תקופה ניכרת של כ-4.5 שנים.

ג. במסגרת הליך זה שולבה הנאשמת בהליך שיקומי. בתחילה אכן ניכרת הייתה תגובתיות במוטיבציה אותה הביעה ביחס להליך השיקומי, ואולם בהמשך ניתן היה להבחין בשינוי משמעותי אותו עברה הנאשמת. כך באשר לשימוש בסם שפסק על ידה, על אף מכאוביה והטיפולים אותם קיבלה, עקב מצבה הרפואי המורכב, ובהמשך פנייתה לטיפול רפואי נוכח התמכרותה לתרופות (משככי כאבים). במהלך כל התקופה, ועל אף שלא נמצאה לה מסגרת

התואמת לה, שמרה הנאשמת קשר עם עו"ס מטעם לשכת הרווחה והגיעה לפגישות עמה בהקשר לטיפול. על אף קשיים שעלו בטיפול, נוכח מצבה הרפואי, הנאשמת הפגינה רצינות כוונות ומחויבות לבצע שינוי בכדי לטפל בהתמכרותה, גם במסגרת פרטית, ובהמשך בהכרה שניתנה לה על ידי המל"ל כנכה בשיעור 67% לצמיתות.

ד. הנאשמת מתמודדת כאמור עם מצב רפואי מורכב, ועל אף זאת עושה מאמצים כבירים לשמור על מסגרת עבודה מצומצמת, ולימודים לצורך רכישת מקצוע.

ה. במצב הדברים אותו תיארתי, ישנו מקום לחזק את הנאשמת בדרכה זו, ולאפשר לה להמשיך ולהעלות את חייה על מסלול תקין ויצרני, מבלי שכתם ההרשעה תחבל בכך. מטעם זה גם סברתי, שאין מקום בנסיבות מקרה מיוחד זה, להקפיד בדרישת הפסיקה להוכחת נזק מוחשי וקונקרטי, כתנאי לביטול ההרשעה, וניתן להסתפק בחשש לפגיעה כללית ומופחתת בנאשמת, כנתון המצדיק לאמץ את עמדת שרות המבחן.

6. בשים לב לשיקולים אלו, ראיתי לסטות ממתחם העונש ההולם ולגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. הרשעתה של הנאשמת בדין מבוטלת, תוך קביעה שהנאשמת ביצעה את העבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן.

ב. צו מבחן למשך שנה.

ג. שירות לתועלת הציבור בהיקף 160 שעות. תכנית של"צ תוגש לאישור בית המשפט בתוך 45 יום.

ד. חתימה בסך 2000 ₪ להימנע מביצוע העבירות וזאת למשך שנה מהיום. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

ה. המוצגים יחולטו/ יושמדו .

המזכירות תשלח ההחלטה לשירות המבחן.

23 מאי 2023

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.